

[BEZDROŻE *sb n*

L sg bezdr(o)żu.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

Miejsce trudne do przebycia, manowce: położę ná pufzczey drogę/ á ná beždrożu rzeki. Leop Is 43/19.

Synonim: niedrożnik.

Cf BEZDROŻNOŚĆ, **[PRZEZDROŻE]**

ZZie